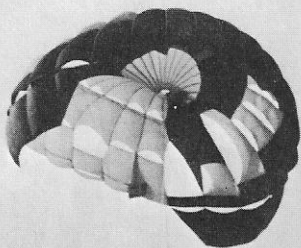

IMMOLASSAKIN HYPITÄÄN

□□ Imatran Ilmailukerhossa monin tavoin toiminut silloinen rajavartioston yliluutnantti (nykyisin YK-majuri) Leo Skogström puhui useasti laskuvarjotoiminnan aloittamisesta kerhon piirissä. Lopulta päätettiin, että antaa Leon yrittää – ja siitä se lähti.

Ensimmäiseen kokoukseen saapui asiasta kiinnostuneita yli 70, joista kurssille tuli 22. Tämä tapahtui 67/68 vuoden vaihteessa. Kurssi alkoi välittömästi ja ensimmäiset hyyt hypättiin 3. 3. 68. Toiminnan alkuunpanija lähti näihin aikoihin Kyprokselle, mutta joukosta löytyi kaksi, Rauno Härkönen ja Rolf Lindroth, jotka kerhon puolesta toimivat vetäjinä. Kalusto- ja koulutusapu saatiin Utin Laskuvarjokerholta ja toiminta lähti vilkkaasti liikkeelle. Kiinnostus asiaan lisääntyi ja toinen kurssi panttiin toimeksi 6. 5. 68. Nämä kurssit loivat pohjan tulevalle toiminnalle, joka muodostuikin vilkkaaksi asian nuoruden huomioonottaen. Parhaiten tämä näkyy hyppymäärissä. Heinäkuun puoli-väliin mennessä oli Immolan kentälle hypätty peräti 711 kertaa. Tästä määrästä voidaan kerhon tiliin kirjata lähes 400 hyppyä. Tällä hetkellä kuuluu laskuvarjojaostoon 33 hyppääjää, mutta innostusta tuntuu uusilla olevan, joten uusia kursseja on suunnitelmissa.

IMMOLASSAKIN HYPITÄÄN

jatkoa

Hyppytoiminnassa oli viikkain kausi kesä-heinäkuun vaihteessa, jolloin Immolassa järjestettiin laskuvarjohyppy-leiri. Leiri oli tarkemmin 29. 6—14. 7. 68. Leirille osallistui runsas joukko asianharrastajia ja osanottajajoukko kohosi kahden viikon aikana 76 hyppääjään. Vaikka ilmojen haltiat ei suosinut leiriä kuin viisi ja puoli vuorokautta päästiin kuitenkin hyppylukumäärään 328. Paikkakuntalaisten lisäksi oli osanottajia Iisalimesta, Jyväskylästä, Kotkasta, Lahdesta, Lappeenrannasta, Porista ja Utista, joten kansallisuutta leirillä oli ylilyllin.

Leirin ensimmäinen päivä 29. 6. valkeni usvaisena ja sateisena. Siitä huolimatta oli kerhon oma porukka saapunut jo aamuvarhaisesta odottamaan ensimmäisiä ulkopuolisia. Aamutunnit kuuluivat hitaasti ja mitä pitemmälle sateinen aamupäivä mateli sitä apeammaksi kävi joukko. Pelättiin jo koko työn valuvan hukkaan, kun yllättäen kentän tieltä kuului auton ääni. Hitaasti kuin arkailen tuli mutkan takaa auto vetään perässään asuntovaunua. Vieraan läänin rekisteri kertoi ensimmäisten tulevan — Ripa saapui Lahdesta. Mielialat kohen- tuivat sitä mukaa kuin joukko suureni. Huolimatta sateesta oli lauantai-iltaan mennessä jo suuri joukko paikalla. Teltat nousivat nopeassa tahdissa Niemi- lammen rantaan ja kerhon sauna tarjosi makoisia löylyjä. Lyötiin ennätyskin — 7 miestä saunan ylälautteella.

Sunnuntai 30. 6. — Aamu valkeni aurinkoisena, eikä kulunut kuin pieni hetki, kun kuorman järjestäjällä oli kädet täynnä työtä, sillä keikkakirjassa oli pitkä jonotuslista. Hetkeä myöhemmin jyrisi Utin Cessna 170 saunan yli ja sitkeimmät torkkujat saivat liikettä itseensä ja saapuivat unisina kuormauspaikalle. Pakkauspöydillä oli vilinää ja vilskettä, mikä ennusti pilootti 'Tupelle' kovaa päivää. Niin kävikin ja päivä pyörähti ihmeen nopeasti iltaan, mutta toiminta tuntui vain kiihtyvän. Kello 23.00 päätettiin pitää parin tunnin tauko. Hallin yläkerran kahvilaan 'Marjon saluunaan' tuntui tulevan tungosta ja kahvi maistui, juttu luisti. Kerrattiin päivän tapahtumat ja hälinää oli kuin asemaravintolassa. Tämä ei kuitenkaan tuntunut häiritsevän väsyneimpiä, jotka vetivät sikeitä mikä missänpä.

Maanantai 1. 7. — Toiminta alkoi auringonnousun aikaan kahdelta, minkä johdosta toiminta sai runsaasti huomiota lähitalojen asukkailta, jotka seisovivat pihoiltaan ja ilmeisen iloisesti heiluttelivat käsiään. Maanantai toi tullessaan ensimmäisen 'nollanollan', jonka tekaisi Tomi Aaltonen ja pääsi näin nauttimaan luvatus ilmaisen illallisen Valtionhotellissa. Kentällä näkyi myös tavallista enemmän ensimmäisestä hypystä hurmioituneita veikkoja. Päivällä liittyi leikkiin mukaan myös Lappeenrannan Cessna 172, mikä lisäsi huomattavasti hyppylukemia.

Näin jatkui leirin toiminta hyvien säitten vallitessa ja uusia kasvoja saapui paikalle. Lukuisat eri kilpailut piitivät pientä jännitystä ja iloa yllä. Pikku kilpailuista mainittakoon mm. sellainen, jossa jokainen kilpailijan piti koskettaa 'pläkää'. Aika otettiin siitä hetkestä, jolloin hyppääjä tuli maahan ja päättyi siihen hetkeen, kun hän kosketti 'pläkää'. Luonnollisesti kokeneet hyppääjät vastasivat parhaista sijoituksista, mutta ilolla on kuitenkin todettava uusien nimien kiillautuneen kärjen tuntumaan.

Ensimmäinen viikko vierähti nopeasti loppuun ja toi tullessaan ikävän yllätyksen — taivas vetäytyi synkkiin pilviin. 'Varjokansa' siirtyi saunalle viettäen aikaansa saunoen ja uiden. 'Esteri' viiyyi poistumistoiveista huolimatta paikalla useita päiviä harventaen tuntuvasti 'varjokansan' joukkoa. Torstai-aamu lupasi kuitenkin vihdoin hyvää keliä ja aamun kuluessa saapuivat säitä säikähäneet paikalle.

Iltapäivällä joukko kuitenkin taas harveni, kun SM-kisoihin lähtijät jättivät Immolan karttalehden. Tästä alkoi leirikin hiljalleen loppua ja Rane sekä Rolle voivat huokaista helpotuksesta ja ajatella kunnollisia yöunia.

Leiri sai osanottajilta hyvät arvostelut, jokainen tuntui olevan tyytyväinen. Yhteispeli purjelennon kanssa sujui kiittömästi ja yleisesti todettiin Immolan kentän sopivan erittäin hyvin laskuvarjohyppäjien suorittamiseen. Kiitos osanottajille.

Hyppyyn valmistautumassa, vas. Tap Heino, Seppo Vainikka ja Tomi Aaltonen.

Make Laksio maalin laidalla.

Valmiina tarkastukseen, vas. 'Chekkeri' Rauno Härkönen, Esa Huusari.

Hypönn valmistautumassa, vas. Tapio Heino, Seppo Vainikka ja Tomi Aaltonen.

Mika Laksio maalin laidalla. →

Valmiina tarkastukseen, vas. 'Chekkeri', Rauno Härkönen, Esa Huusari.

